

Ik geef les aan pubers en dat is een vak apart. Wat ze in hun rugzak moeten hebben, zit er nooit in. Pen? Vergeten. Laptop? Leeg. Oplader? Thuis. Schrift of op zijn minst iets om op te schrijven? Het zit er niet in...

Eén dag in de week werk ik op een ISK (Internationale Schakel Klas). Een VMBO school in een zorgenvijk in een grote stad. Ik geef er Nederlands aan klassen vol pubers. En niet zomaar pubers. Ze komen namelijk net uit hun eigen land en spreken de taal nog niet of nauwelijks. Ze komen werkelijk overal vandaan; uit Polen, Bulgarije, Portugal, Syrië, Marokko, China, Brazilië en Afghanistan.

Ze hebben allemaal zo hun eigen ervaringen in hun 'rugzak'. Het zijn vluchtelingen of kinderen van arbeidsmigranten. Maar ook kinderen die met één van hun ouders hierheen zijn gekomen, omdat er een nieuwe Nederlandse liefde in het spel is. Geen van de jongeren heeft er zelf om gevraagd om op deze leeftijd de vertrouwde omgeving te moeten verlaten en een nieuw leven op te moeten bouwen in een vreemd land. Het valt niet mee.

Als ik de dossiers lees, word ik verdrietig. Wat hebben sommige jongeren al veel meegemaakt. Het gros groeit op in een onstabiele omgeving. Grote zorgen en eenzaamheid zijn aan de orde van de dag. In het nieuws lees je weleens over minderjarige asielzoekers die hier helemaal alleen zijn. Ze hebben nu een gezicht voor mij.

Natuurlijk probeer ik ze te leren om hun zaakjes te organiseren. Ik spreek ze er op aan dat ze bepaalde dingen mee moeten nemen naar de les. Dat we niets kunnen als ze de helft vergeten zijn. Maar even vaak leen ik gewoon een pen of potlood uit of zorg ik dat er een setje spullen klaar ligt dat we nodig hebben. Ik probeer hun rugzakje te vullen met aandacht en een beetje liefde. Het kost me niet zoveel moeite. Ik vind ze leuk en dat voelen ze. Dat merk ik als ze me komen bedanken of even blijven hangen na de les. Of als Mohammed zegt: "Mevrouw, waarom wij hebben alleen één les met u?"

Ik houd van ze; grote, stoere jongens met veel bagage in hun rugzak, maar vaak met zo'n klein hartje..!